

han burde svare af sin Indtægt, saa han kan kun have 200,000 Kr., ellers vilde han øjeblikkelig give Ligningskommissionen Meddelelse om, at hans Indtægt var 450,000 Kr., han vilde ikke undrage Kjøbenhavns Kommune 7,500 Kroner, det vilde han ikke som Lensgreve, ikke som Adelsmand. Jeg gaar altsaa ud fra, at Kjøbenhavns Skattebog er korrekt, men saa ere den frikonservative Ordførers Oplysninger oppe i det andet Ting ukorrekte paa dette Punkt, og det er et ret væsentligt Punkt, thi det betyder noget, om han skal svare 2,5 pCt. af 450,000 eller kun af 200,000 Kr. Er nu Lensgreve A.s Indtægt kun 200,000, som Kjøbenhavns Skattebog siger, bliver Tallet ikke nær saa stort som den Mand, jeg taler om, har gjort det til. Men er hans Beregning saa upaalidelig, som den viser sig at være her paa dette væsentlige Punkt, saa kan den lige saa godt være upaalidelig paa andre og vigtigere Punkter. Dertil kommer, at han jo ganske lader Lettelsen i de kommunale Hartkornsskatter ude af Betragtning. Og endelig glemmer han ganske Tiendegaven. Han glemmer ganske den Tiendegave, som, hvis vi regne, at den Overpris, som skal betales Tiendejerne for Tienden, er 6 Gange for høj — og det er den efter Venstres gamle Forslag, thi det Lovforslag, som den nuværende højtærede Kultusminister forelagde i 1893, gik ud paa, at det 18-dobbelte var tilstrækkeligt, og altsaa faa Tiendejerne 6 Gange mere, det vil sige 6 Gange det aarlige Beløb, som de slet ikke fortjene — saa vil denne Lensgreve A. . . (*Stemmer*: 7 Gange!) Ja, jeg regner alligevel 6 Gange, fordi jeg tager Landskatten fra, som bortfalder, saa jeg tror, det korrekte vil være, at Overprisen er $\frac{1}{4}$ for høj, Tiendejerne faa $\frac{1}{4}$ mere, end de havde Krav paa i hvert Tilfælde efter Demokratiets gamle Standpunkt — saa tjener altsaa Lensgreve A en Sum af 73,980 Kr., altsaa ca. 74,000 Kr. Det er Foræringen til Lensgreve A, og til Lensbaron B bliver det 13,500 Kr. i Tiendegave. Man vil altsaa se, at selv om ved disse Skattelove Lensgreve A skulde faa en Forhøjelse af 10,120 Kr., vil den jo rigelig opvejes ved den Tiendegave, han faar i Tilgift. Jeg forstaar derfor meget godt, at man i det

andet Ting har sammenkoblet disse Love, man vilde meget nødig have, at man vedtog de 3 Skattelove og lod Tiendeloven ligge til bedre Tider, man vil have dem til at følges ad, det er Formad og Eftermad. Se, derfor er det, som sagt, at disse Beregninger ere ganske upaalidelige.

De ny Skattelove ville i deres Resultat virke saaledes, at nogle af Husmændene kunne faa et Par Kr.s Skattelettelse, nogle af dem et Par Kr.s Tab. Det er ikke godt at vide, hvordan Lovene ville virke, men højere end et Par Kr. vil Lettelsen ikke blive for nogen af dem. Men Tabet kan let blive nogle Kr.; hvis de bo i daarlige, magre Egne, hvis de have et meget lille Hartkorn og en forholdsvis stor Ejendomsskyld, kunne de faa Tab. Ganske vist ved jeg nok, at der er truffet en Garantibestemmelse, som gaar ud paa, at de ikke kunne komme til i de første Aar i hvert Fald at betale højere Ejendomsskyld, end deres Hartkornsskat er. Men man maa huske paa, at Ejendomsskyld bliver Grundlaget ogsaa for Kommunerne, saa derigennem kunne Husmændene meget let faa et Par Kr. mere i Skat, end de have nu. Det er altsaa Virkningen paa Husmandsklassen. Landhandleren, Landhaandværkeren, Fiskeren osv. ville faa ikke saa faa Kr.s Skatteforhøjelse; derom er der ingen Tvivl, navnlig naar man tager den ny Skat til Sogn og Amt med. Tage vi en jævnt velstillet Gaardmand paa 5 Tdr. Hartkorn, vil han efter de Beregninger, jeg har anstillet, faa en Skattelettelse paa ca. 50 Kr. om Aaret, og en større Bonde med 10 Tdr. Hartkorn vil faa ca. 100 Kr.s Skattelettelse. Men naar vi komme op til en Proprietær, en stor Proprietær, vil hans Skattelettelse stige til 1,000 Kr. eller derover, og naa vi endelig op til Godsejerstanden, vil Lettelsen stige til adskillige Tusinder. Tage vi f. Eks. en Godsejer, nu kalder jeg ham hverken A. eller B. eller C., men en stor Godsejer, en af de største — jeg nævner ikke bestemte Navne, heller ikke særlige Eksempler, hvor ekceptionelt store Formuer forstyrre Billedet noget — men en Godsejer, der er saadan stillet, at han har 1,000 Tdr. Hartkorn, en ganske betydelig Formue paa 2 Mill. Kr. og en aarlig Indtægt af 100,000 Kr., vil han faa en Skatte-